

Vlaams
Parlement

ingediend op **874** (2015-2016) – Nr. 1
11 augustus 2016 (2015-2016)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Zwitserse Bondstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Bern op 28 augustus 1978 zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Brussel op 10 april 2014;
- 2° het avenant, ondertekend te Brussel op 10 april 2014, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

Dubbelbelastingverdragen (DBV) zijn de verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat eenzelfde belastbare materie tweemaal wordt belast.

België en Zwitserland zijn gebonden door de overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting die werd ondertekend op 28 augustus 1978 en op 26 september 1980 in werking trad. Reeds in 1994 stelden de Zwitserse autoriteiten aan België voor om het DBV van 1978 te herzien met het oog op het verlagen van de belasting die in de bronstaat van dividenden en interesten mag worden geheven. De onderhandelingen zaten tot 2002 muurvast. In 2002 liet de Zwitserse delegatie tijdens een verkennend gesprek weten dat ze bereid was tot een ruimere uitwisseling van fiscale informatie in geval van belastingfraude. Deze voorgestelde verruiming werd echter te beperkt bevonden voor de Belgische autoriteiten. De onderhandelingen werden de facto nogmaals stopgezet. Op 26 juni 2009 verzocht België de Zwitserse autoriteiten een nieuw artikel betreffende de uitwisseling van inlichtingen in het DBV van 1978 op te nemen. Zowel België als Zwitserland wilden van deze gelegenheid gebruikmaken om het DBV van 1978 te moderniseren.

Het avenant wijzigt of vervangt een aantal artikelen van het dubbelbelastingverdrag (DBV) zelf en telt 23 artikelen. Het voorliggende avenant tot wijziging van het DBV is voor de deelstaten in België vooral van belang qua definitie van 'bevoegde autoriteit', de non-discriminatoire behandeling en het effectief uitwisselen van fiscale inlichtingen.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'Vlaanderen onderhoudt goede relaties met buitenlandse overheden' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Situering*De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken*

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Hoewel de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij echter ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die

praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en meer doeltreffende aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is een van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België in eerste instantie voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN) laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

Versnelling van het proces

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de grijze lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de witte lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft gesteld dat indien in belastingverdragen of wijzigende protocollen gewag wordt gemaakt van "belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten", deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd. Het gaat dus om gemengde verdragen.

Belang voor Vlaanderen

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel degene die zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als degene die de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hun toekent.

Artikel 2, §3, 1°, van het verdrag bepaalt dat de overeenkomst aan Belgische zijde van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsmede op de aanvullingen op de personenbelasting.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV's ook een gewestbelasting. De Vlaamse onroerende voorheffing werd sindsdien niet uitgesloten uit de werkingsfeer van DBV's. De onroerende voorheffing valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van voorliggende overeenkomst.

Wat Vlaanderen betreft, is de overeenkomst volgens het gewijzigde artikel 26 ook van toepassing op alle andere belastingen die er (kunnen) worden geheven, zoals die van de gemeenschap, het gewest, de provincies en de gemeenten. Artikel 26, §1, luidt immers als volgt: "De bevoegde autoriteiten (...) wisselen de inlichtingen uit (...) met betrekking tot de belastingen van elke soort en benaming die worden geheven (...) De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2."

De herziening van het DBV werd noodzakelijk geacht. Het is immers voor België nog steeds niet mogelijk belastinggegevens uit te wisselen met Zwitserland voor de toepassing van de interne wetgeving. Ook is Zwitserland nog steeds een van de belangrijkste financiële knooppunten ter wereld.

3. Inhoud

De overeenkomst van 1978

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Zwitserland te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Zwitserse investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

Het wijzigende avenant

Het avenant wijzigt of vervangt een aantal artikelen van het dubbelbelastingverdrag (DBV) zelf. Het avenant telt 23 artikelen. Belangrijke wijzigingen voor Vlaanderen zijn onder meer:

- 1° het materiële toepassingsgebied voor België;
- 2° de definitie van 'bevoegde autoriteit' in het geval van België (namelijk de federale minister van Financiën en/of een gewest- of gemeenschapsminister, zoals intrafederaal overeengekomen);
- 3° het beginsel van non-discriminatie; en
- 4° de uitwisseling van inlichtingen.

4. Procedureverloop

Totstandkoming

België en Zwitserland zijn gebonden door de overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting die werd ondertekend op 28 augustus 1978 en op 26 september 1980 in werking trad. Tot nog toe werd deze overeenkomst nooit effectief geamendeerd.

Reeds in 1994 stelden de Zwitserse autoriteiten aan België voor om het DBV van 1978 te herzien met het oog op het verlagen van de belasting die de bronstaat op dividenden en interesten mag heffen. Zolang Zwitserland niet bereid was zich soepeler op te stellen inzake de administratieve bijstand in belastingaangelegenheden, wou België niet ingaan op het voorstel. De onderhandelingen zaten tot 2002 muurvast.

In 2002 liet de Zwitserse delegatie tijdens een verkennend gesprek weten dat Zwitserland bereid was tot een ruimere uitwisseling van fiscale informatie in geval van belastingfraude. Deze voorgestelde verruiming werd echter te beperkt bevon-

den voor de Belgische autoriteiten. De onderhandelingen werden de facto nogmaals stopgezet.

Op 26 juni 2009 verzocht België de Zwitserse autoriteiten om een nieuw artikel betreffende de uitwisseling van inlichtingen in het DBV van 1978 op te nemen. Een ontwerp van avenant werd verzonden. De uitwisseling van inlichtingen werd beperkt tot de belastingen die door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten worden geheven. Zwitserland ging akkoord met dit voorstel.

Zowel België als Zwitserland wilden van deze gelegenheid gebruikmaken om het DBV van 1978 ook op andere punten te moderniseren. Tijdens de onderhandelingen van 12 en 13 augustus 2009 werden de mogelijke punten voor herziening besproken. Er werd geen volledig akkoord bereikt. De onderhandelingen werden verder gezet langs schriftelijke weg.

Op 6 juli 2010 vond een ontmoeting plaats tussen de voorzitter van het directiecomité van de FOD (Federale Overheidsdienst) Financiën en de hoogste ambtenaar van het Zwitserse Federale Departement van Financiën, de staatssecretaris van Financiën. Zwitserland verklaarde toen de internationale standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen te zullen implementeren. Zwitserland is echter wel enkel bereid om bankinlichtingen slechts op verzoek uit te wisselen.

België heeft op 8 januari en 1 augustus 2011 Zwitserland op de hoogte gebracht inzake het gemengde karakter van de belastingverdragen. Om deze reden werden de onderhandelingen even opgeschort. Op 20 september 2013 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het voorliggende avenant vast. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten worden respectievelijk bevoegd geacht. De ICBB heeft deze beslissing van de WGV op 21 januari 2014, via de schriftelijke procedure, stilzwijgend bekrachtigd.

Nadat de gemeenschappen en gewesten volwaardig waren betrokken, en hun regeringen hun akkoord betuigd hadden met de te ondertekenen tekst (wat de Vlaamse Regering betreft op 20 december 2013), werd het avenant op 10 april 2014 ondertekend volgens formule 2 van de ICBB (één handtekening aan Belgische kant). De deelstaten worden in de aanhef en in de ondertekeningsformule van het avenant vermeld boven de handtekening van de ondertekenaar.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het dubbelbelastingverdrag van 1978 op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, in het bijzonder wegens zijn toepassing op belasting op onroerend goed, acht zij het nodig dat het Vlaams Parlement niet enkel zijn instemming verleent aan het avenant van 2014, maar ook aan dat basisverdrag.

Adviezen van de strategische adviesraden

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) heeft in zijn brief van 2 oktober 2014 aangegeven geen advies meer uit te brengen over voorontwerpen van decreet. De Raad van State heeft in zijn advies echter geoordeeld dat die beslissing van de SARiV om zijn adviesverlening stop te zetten, de verplichting aan de Vlaamse Regering om advies te vragen niet ongedaan maakt, zolang het decreet van 16 mei 2007 tot oprichting van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen ongewijzigd van kracht blijft. De SARiV werd opgeheven met ingang van 1 juli 2015 door het decreet van 3 juli 2015 betreffende de hervorming van de strategische adviesraden. Bijgevolg werd geen advies meer ingewonnen van de SARiV.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft in eerdere, vergelijkbare dossiers aangegeven geen advies uit te brengen, maar dit advies over te laten aan de SARIv. Hierdoor werd oorspronkelijk voorbijgegaan aan het inwinnen van het advies. De Raad van State heeft echter in haar advies gesteld dat indien de SARIv geen advies meer verstrekt, er niet meer voldaan is aan de beleidslijn van de SERV om de advisering over te laten aan de SARIv. Om tegemoet te komen aan dit advies, heeft de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet voorgelegd aan de SERV voor advisering. De SERV heeft echter medegedeeld geen advies te formuleren vanuit selectiviteitsoverwegingen en de beperkte beleidsimpact van het ontwerp van decreet. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SERV.

Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 23 juni 2015, met kenmerk 57.612/3, de opmerking dat de adviezen van de strategische adviesraden – SARIv en SERV – moeten worden ingewonnen.

Daarnaast merkt de Raad van State op dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder 'bevoegde autoriteit' verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatie-mechanisme en -orgaan, zodat enerzijds de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad stelt voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Om aan de vormvereisten te voldoen, heeft de Vlaamse Regering, zoals hierboven toegelicht, de nodige adviezen ingewonnen.

Met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, hebben de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen twee samenwerkingsakkoorden uitgewerkt:

- een samenwerkingsakkoord inzake wederzijdse invorderingsbijstand (zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2014);
- een samenwerkingsakkoord inzake administratieve samenwerking (dit werd recentelijk besproken op het overlegcomité).

II. Artikelsgewijze toelichting van de gecoördineerde tekst

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van een of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Paragraaf 3, 1°, van dit artikel wordt vervangen door artikel I van het avenant. In België is deze overeenkomst nu van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, met inbegrip van de voorheffingen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Hoofdstuk II – Begripsbepalingen

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. Dit artikel werd gewijzigd door artikel II van het wijzigingsavenant. Onder 'bevoegde autoriteit' verstaat men voortaan, wat België betreft, "naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger".

Artikel 4, zoals gewijzigd door artikel III van het avenant, bepaalt wat wordt bedoeld met 'inwoner van een overeenkomstsluitende staat'.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op de verschillende inkomsten uit onroerende goederen, relevant voor de onroerende voorheffing waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd is (artikel 6).

Andere artikelen hebben betrekking op ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan studenten (artikel 20) en andere inkomsten (artikel 21).

Het oorspronkelijke artikel 22 betrof het voorkomen van het abusieve gebruik van de overeenkomst, maar wordt opgeheven door artikel XIV van het wijzigende avenant, waarna de volgende artikelen hernummerd worden.

Hoofdstuk IV – Belastingheffing van het vermogen

Artikel 22, §1, bepaalt dat vermogen uit onroerend goed mag worden belast in de staat waar dat goed is gelegen. Vermogen dat bestaat uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van de permanente bedrijfszetel van een onderneming van de ene staat, mag in de andere overeenkomstsluitende staat belast worden (artikel 22, §2). Schepen en vliegtuigen en het roerend goed gebruikt in internationaal verkeer mogen slechts worden belast in de overeenkomstsluitende staat waar de bedrijfsleider zijn woonplaats heeft (artikel 22, §3). Andere bestanddelen van vermogen van een inwoner van een partnerstaat zijn slechts daar belastbaar (artikel 22, §4).

Hoofdstuk V – Bepalingen tot vermijding van dubbele belasting

Artikel 23 bevat een reeks maatregelen die in Zwitserland, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting.

Hoofdstuk VI – Bijzondere bepalingen

Artikel 24 bevat het beginsel van non-discriminatoire behandeling. Dit artikel verbiedt fiscale discriminatie op grond van nationaliteit. Artikel XVI van het wijzigingsavenant heeft paragraaf 1 vervangen, en de oorspronkelijke paragraaf 6 opgeheven. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel 25 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar nadat hij in kennis is gesteld van de maatregel, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende staat waarvan hij inwoner is.

Artikel 26 regelt de uitwisseling van inlichtingen en werd vervangen bij artikel XVIII van het wijzigingsavenant. De eerste paragraaf bepaalt dat de bevoegde overheden van de verdragspartijen de inlichtingen uitwisselen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan. De gegevensuitwisseling wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van het DBV. De overige paragrafen van dit artikel bevatten bepalingen over het verzamelen en het gebruik van de uitgewisselde inlichtingen, zelfs die welke in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een andere gemachtigde.

Artikel 27 brengt de fiscale voorrechten die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten in herinnering. Deze gelden met name voor de Vlaamse Vertegenwoordiger bij de multilaterale instellingen in Genève en de Vlaamse Economische Vertegenwoordiger in Zürich.

Artikel 28, vervangen bij artikel XX van het wijzigingsavenant, bevat een regeling voor bepaalde vormen van misbruik van de overeenkomst.

Hoofdstuk VII – Slotbepalingen

Artikel 29 is de ongewijzigde inwerkingstredingsbepaling van de overeenkomst.

De overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht, maar de partijen kunnen elkaar op de hoogte brengen dat zij de overeenkomst wensen te beëindigen door middel van een voorafgaande kennisgeving vanaf een termijn van drie jaar vanaf de datum van uitwisseling van de akten van bekrachtiging (artikel 30).

Artikel XXI van het avenant voegt een protocol toe aan het bestaande DBV. Hierin worden enkele artikelen van het DBV zelf verduidelijkt. Van belang voor Vlaanderen is punt 2, op grond waarvan staatkundige onderdelen zoals de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest gelijk worden gesteld met inwoners van België, en punt 6 waarin artikel 26 met betrekking tot gegevensuitwisseling wordt geïnterpreteerd.

De overeenkomst, het aanvullende protocol en het wijzigende avenant van 2014 werden opgemaakt in het Nederlands en het Frans. Deze twee taalversies zijn van gelijke rechtswaarde.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

Voorontwerp van decreet houdende instemming met 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Zwitserse Bondstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Bern op 28 augustus 1978 zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Brussel op 10 april 2014; 2° het avenant, ondertekend te Brussel op 10 april 2014, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Zwitserse Bondstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Bern op 28 augustus 1978 zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Brussel op 10 april 2014;

2° het avenant, ondertekend te Brussel op 10 april 2014, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Zwitserse Bondstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Bern op 28 augustus 1978.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Zwitserse Bondstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Bern op 28 augustus 1978 zoals gewijzigd door het avendant, ondertekend te Brussel op 10 april 2014;
- 2° het avendant, ondertekend te Brussel op 10 april 2014, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Zwitserse Bondstaat tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Bern op 28 augustus 1978.

Brussel, 17 juni 2016.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN